

Miloš Sádlo

03.04.1997

violoncellista

* 13. dubna 1912, Praha – † 14. října 2003, Praha

Narodil se v Praze jako Miloš Bláha. Jeho matka se provdala a Miloslav získal nové příjmení – Zátvrzecký (některé prameny uvádějí příjmení Zátvrzský). Když mu bylo třináct, nevlastní otec rodinu opustil a odešel do Argentiny. Od dvanácti let studoval hru na housle, v patnácti přešel k violoncello. Umělecký pseudonym Sádlo převzal z vděčnosti po svém prvním učiteli hry na violoncello, kterým byl po tři roky od roku 1928 Karel Pravoslav Sádlo. Zátvrzecký u něj pokračoval ve studiu i na pražské konzervatoři v letech 1938 až 1941. Svůj první veřejný koncert odehrál v roce 1929. Od roku 1931 byl členem Zikova kvarteta, v roce 1933 se vrátil k samostatné koncertní činnosti. Za okupace vytvořil s Josefem Páleníčkem a Alexandrem Plockem České trio (1941–1956). Od roku 1957 do roku 1961 je členem Sukova tria a od 1964 do roku 1987 členem Pražského tria. Od roku 1949 byl také sólistou České filharmonie. Spolupracoval s řadou vynikajících těles pod vedení skvělých dirigentů. Vystupoval na mnoha zahraničních pódii. Od roku 1950 působil také jako profesor violoncellové hry na HAMU v Praze. V roce 1955 absolvoval několikaměsíční stáž u Pabla Casalse v Prades ve Francii.

Unikátní jsou jeho nahrávky s Davidem Oistrachem a Dmitrijem Šostakovičem. Velké a celoživotní přátelství jej pojilo s Bohuslavem Martinů. Zvláštní pozornost věnoval tento violoncellista světové úrovni soudobé hudbě českých i zahraničních autorů (Janáček, Martinů, Hindemith, Honegger, Prokofjev, Vladigerov). Mezi jinými v roce 1962 poprvé provedl violoncellový koncert tehdy devětatvacetiletého skladatele Viktora Kalabise. V roce 1963 byl prvním interpretem objeveného Koncertu pro violoncello a orchestr C dur Josepha Haydna.

Od roku 1950 působil na pražské AMU jako pedagog; tady mu v roce 1953 byla udělena profesura. Vedle toho vyučoval i na Indiana University v USA, kde mu byl propůjčen titul Chevalier du Violoncelle (2002). Byl sólistou České filharmonie (od roku 1949).

Mnohokrát se ocitl také v roli porotce na významných mezinárodních soutěžích. Organizačně se podílel na vzniku koncertní sekce Svazu československých skladatelů. V roce 1968 byl pozván do Ameriky jako host San Diego Symphony Orchestra s možností vyučovat na univerzitě v San Diegu. Ale po událostech Pražského jara se vrátil do Prahy. Se svými americkými kolegy se koncertně sešel až po pádu komunismu v roce 1990.

Byl dvakrát ženatý. Po smrti své první ženy se v roce 1988 oženil podruhé.

Ocenění:

- 1937 – zlatá medaile v Mezinárodní soutěži violoncellistů
- 1953 – státní cena 1. Stupně za propagaci české hudby v Anglii a Sovětské svazu
- 1962 – zasloužilý umělec
- 2002 – titul Chevalier du Violoncelle